

במעצר חקירה - השריד האחרון של הרייך השלישי

לעיתונות, שצלמיה באו יחד עם השוטרים לעצור את "מלך הפיזה".

בינתיים התקבצו ידידי הרבים של כץ לערותו. כמה אילייהו ישראלים ויהודים בגרמניה הודיעו לו כי יגיטו ביניהם סכום של מאות אלפי מארקים, כדי לספק ערבות לשיחרורו, אם יהיה בכך צורך. דליה לביא, שהיססה תחילה, שלחה ממייאמיביץ' מיברק שבו הציעה להשתתף ב-60 אלף מארק (כ-250 אלף ל"י) בערבות כזאת.

איש כמוהו

לא יברח

רם בישראל יש כמה אישים חשובים, המתעניינים באופן דיסקרטי בגורלו. כי כץ זכור לרבים כמי שפעל למען עניינים ישראלים. לא זו בלבד שאירח בביתו, ברוחב-לב בלתי-רגיל, כל אורח ישראלי שנודמן להאמין בורג, אלא שהיה מוכן לעשות גם מעשים נועזים עוד יותר. כך, למשל, כאשר בא השגריר דאו אשר ("ארתור") בן-נתן לנאום באוניברסיטה בהאמבורג, ואנשי השמאל החדש הקיצוני הבטיחו שיפוצצו את האסיפה וימנעו ממנו את האפשרות לדבר, קיבל את העניין לידיו. כץ,

המישפט, מותר לו לקבל רק אורח אחד. במשך רבע שעה, אחת לשבועיים.

כמה זמן יישב במעצר? על כך אין לאיש תשובה. כי יש הבדל תהומי בין "מעצר חקירה" גרמני לבין הנהול הישראלי. לתביעה הכללית אין צורך להביא את העציר כל כמה ימים לפני שופט, להיאבק על המשך המעצר, להביא ראיות, להישבע שהמעצר דרוש. הנהול הגרמני, ששרד עוד מימי הרייך השלישי, מאפשר להחזיק את העציר בכלא במשך חודשים ארוכים, ואף במשך שנים. לפי החוק, מותר מעצר כזה רק בגלל שתי סיבות: חשש שהעציר יטשטש את חומרי-הראיות, וחשש שיברח מגרמניה. הסיבה הראשונה אינה קיימת עוד לגבי כץ, כי התביעה מודה שהיא כבר שמה את ידה על כל ספריו וניירותיו. אך היא מסתמכת על הסיבה השנייה. לכץ יש בישראל רכוש (שרשרת מיסעדות - רימיני), גרושה, בת ובן, "אם נשחרר אותו, הוא יברח לישראל!" טען התובע הצעיר, האגה, המטפל בתיק.

אך יודעי-דבר סבורים שיש למעצר סיבה אחרת, שאינה כתובה בחוק. התביעה רוצה "לשבור" את כץ, במעצר ממושך, כדי להכריח אותו להביא כספים מחוץ לגרמניה, ולמסרם לשילטונות-ההם הגרמניים. מאחר ש-מישרד-האוצר הגרמני טוען כי כץ העלים מיסים בסכום האגדי של ארבעה מיליון מארקים, וכסף זה אינו נמצא

לסלק את היהודים!

שהיה בנעוריו אלוף-איגרוף ושוכה לאחר-מכן בצה"ל בציון-לשבח על אומץ-לב בקרב, גייס כמה עשרות גברי תנים, שהגנו על ארתור ואיפשרו לו לדבר באסיפה סוערת וריוויית-מתח.

שבוע לפני המעצר, קיבל כץ מיכתב-שיטנה אנטי-שמי, שהכיל שיר שהכריז: "נסלק את היהודים..." המעצר הממושך של מנכ"ד כץ מתחיל להדאיג אי-שים ליברליים בגרמניה, ולשנות את דעת-הקהל לטובתו.

גרגמניה, נולד הרעיון שיש לכץ חשבונות סמויים בשווייץ, או חוות-ענק מיסטרית באמריקה הדרומית.

פרקליטיו של כץ מגיבים על טענות אלה בחיוך מר. הם היו צריכים להיאבק במשך חמישה שבועות עד שמסרו להם חלק מחומרי-הראיות של התביעה - מצב שלא יתואר בישראל. לדבריהם, תביא בדיקה עניינית של ההומר לצמצום דראסטי של החשדות. "ההר יוליד עכבר", הם מבטיחים.

דאם מושפע הטיפול במנכ"ד כץ, מלך-המיסעדות של האמבורג, מרגשות אנטי-שמיים?

"בהחלט לא!" אמר בתוקף ראש הקהילה היהודית בעיר, זינגר.

"אין ספק שכן!" טען לעומת זאת סוחר יהודי עשיר, מנכ"ד העיר, שביקש שלא לפרסם את שמו.

"קשה להפריד בין הרגשות!" היווה את דעתו עורך-עיתון חשוב בהאמבורג, "מקנאים בכץ, מפני שהצליח מהר מדי ויותר מדי. אין מפרגנים לו את הפירסומים על הנוערות היפהפיות שהקיפו אותו, דירת-הפאר שלו, על מסעותיו בעולם, ומובן שכל אחד כאן יודע שהוא יהודי וישראלי. לכן, כאשר נעצר באשמת העלמת-מס, היתה התפרצות של שימחה לאידו. איך אפשר להפריד בין סתם שימחה-לאיד וקינאה לבין שינאת-זרים ואנטי-שמיות?"

שישה שבועות

בידוד מוחלט

מנכ"ד כץ עצמו ישב השבוע, זה השבוע השישי, בתא של שני מטרים על שלושה, בכלא הגדול המ-חובר לבית-המישפט הפוליטי. הוא מוחזק בבידוד מוחלט, אינו יכול אף לטייל בחצר בצירים אחרים. בשביל איש כמו כץ, שמעולם לא הורגל לבידוד ולחוסר-מעש, ושכל חייו היו רצף של פעילות קדחתנית, היה זה עונש קשה-משוא. מילבד הפגישות עם פרקליטיו. כתא במרתף בית-

Die Fahne hoch !!
 die Reihen wieder geschlossen,
 die Juden raus aus unsrem deutschen Land,
 wir wollen Freiheit Rassenreinheit haben,
 und wieder reine Arier sein.

Ein neuer Mann
 marschirt uns jetzt voran,
 der Hitlers Werk vollenden kann,
 er hat den Mut, drum glaubet alle dran,
 denn keiner traut sich an die Juden ran.

מו את הדגל! לכדו שוב את השורות! סלקו את היהודים מארצנו הגרמנית! אנו רוצים בחרות ובטוהר הנזע, ולהיות שוב לארים טהורים! איש חדש צועד עתה בראשנו, המסוגל לסיים את מיפעלו של היטלר..."

שיר אנטי-שמי זה הגיע למישרדו של מנכ"ד כץ שבוע לפני מעצרו. לא ידוע מי כתב אותו. הוא חובר על מישקל ההימנון הנאצי, "שיר הורסט וסל", ופותח במילים: "הרייך

"זוהי שערוריה!" התרעם נהגימונית, שהסיע את אחד מעובדיו של כץ. "הם משחררים גנבים אחרי כמה ימים. בשביל מה הם מחזיקים את האיש הזה?" "כל המוסד הזה של מעצרי-חקירה טעון בדק-בית", אמר עיתונאי בכיר בשבועון מקומי חשוב. "גדמה לי שזהו השריד האחרון שנשאר אצלנו מתקופת הנאצים." אך בינתיים ממשיך מנכ"ד לשבת בבידוד טוטאלי. "הוא עוד יישב אצלנו הרבה זמן!" הבטיח התובע הכללי, למרות ששילטונות-ההם כבר מנהלים עם עוזריו של כץ משאומתן על הסדר-שלומים לתשלום החוב לאוצר.

אך הסיבה העיקרית להמשך מעצרו של מנכ"ד כץ נעוצה, כנראה, באווירה הציבורית שנוצרה סביבו בגרמניה, כמו בישראל. קיימת עתה רגישות מיוחדת סביב הפשיעה הכלכלית. פעולה נגד קפיטליסט מפורסם, שהעיתונות דיווחה הרבה על חיייה-ומותרות שלו, היא פופולרית. התובע הצעיר והשאפתני יודע כי הוא יכול לזכות בתהילה ובקידום בזכות פעולה נגד איש-העסקים הזר, שהיה אורח קבוע בטוריה-הרכילות של העיתונות, ושיש לו שם יהודי כה מובהק. משום כך הוא מעוניין לנפח את הפרשה.

האריסטוקרטיה המיסחרית של האמבורג שמחה גם היא לאידו של כץ. הסוחרים ואילי-האנויות של עיר-הנמל יודעים בשמנותם. הם חיים בעושר אגדי, אך מאחרי חומות גבוהות. הם שונאים פירסום. הם ראו בעין רעה את הפירסומת שליוותה את עלייתה המהירה של כץ, את הרומנים שלו עם דליה לביא ונערות-זוהר שונות. כאשר הציע כץ לקבל לידיו את ניהול בית-האופרטות של האמבורג, אחד ממוקדי-התרבות של העיר, הגדיש הדבר את הסאה. מהיגם שהעניין הפך סלע-מחלוקת פוליטי בין הסיעות השונות כמועצת-העיר. נראה כי מאחרי הקי לעים הוחלט, לקצץ את כנסיו של הישראלי החצוף. על כל פנים, שילטונות-ההם, שערכו מזה שנה חקירה גלויה נגד כץ, החליטו לפתע להלוטם. לפני כן נמסר על הדבר

דליה מציעה ערבות בסך 60 אלף מאר" קים ללידה מנכ"ד כץ, אם ישוחרר. הידיעה על המיברק ששלחה ממיאמיביץ' זכתה בפירסום נרחב בעיתוני האמבורג, אשר בגרמניה.